

Caracterizarea personajului Kesarion Breb din opera Creanga de aur scrisa de Mihail Sadoveanu-a doua parte

Portretul sau este completat de narator cu insusirile fizice la inceputul capitolului al IV-lea: Intre acei levantini, jidovi si asiatici, el era deosebit prin albeata obrazului si prin ochii lui de culoarea cerului rasfrant in apa muntelui, o privire ascutita, tare si statornica, patrundand dincolo de fata lucrurilor". In acelasi context este subliniata firea aleasa a munteanului dac. Kesarion purta pe frunte semnul literei Delta ca simbol al dumnezeirii: "Pe fruntea lui, intre ochi, gandul cel fara hodina sapase trei linii in chip de triunghi, care totdeauna stateau inclinate una catra alta".

Eroul se maturizeaza, trecand in varsta inteleptilor, pe masura ce inainteaza pe drumul cunoasterii si autocunoasterii. Daca in punctul de plecare era sprinten si nalt", comparandu-se cu pasarile cerului, la sosirea in Bizant incepuse sa incarunteasca: "In coama-i mare incepeau sa infloreasca cele dintai fire albe".

In mod conventional, prozatorul pastreaza secretul primei experiente initiatice prin omiterea celor sapte ani de renastere spirituala petrecuti de Breb in Egipt ("La Egiptet m-am nascut a doua oara" - marturiseste el). Istoria personajului incepe de fapt in anul 787 d. Chr., cand intra in capitala Imperiului spre a indeplini a doua porunca a batranului Decheneu:, Avand cunostinti ale celor vazute si ale celor tainice, indrazneste a intra in lumea de-acolo, si intre cei umiliti si la curtea celor mari, pentru a cunoaste asezarile imparatiei grecesti si tocmeala adevarata a legii lui Hristos, care se zice ca rasarea asupra veacului nou ca un alt soare".

"Calator de la Egiptet catra Dacia", adica intre locul renasterii spirituale si locul existentei absolute intru spirit (din peștera magului), Kesarion trebuie sa-si probeze rezistenta morala, din postura spiritului ales, traind printre oameni. Asemeni eroului liric din Oda (in metru antic) a lui Eminescu, Kesarion trebuie sa treaca, inainte de a se regasi pe sine pur in identitatea din inceputuri, prin experienta iubirii-suferinta.

Pentru el, timpul petrecut in Bizantul colcaind de vicii si arena a luptei pentru putere dintre vanitoasa imparateasa si desfranatul ei fiu echivaleaza cu o coborare in Infern. Mareția eroului este reliefata prin aceasta incursiune infernala, chiar daca simbolica, similara cu a eroilor epeice din Antichitate: Ulise al lui Homer, Eneas al lui Vergiliu.